

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze upřítí oprávnění. Pokud jde o sudiště podle § 99 j. n., nelze přisvědčiti právnímu názoru rekursního soudu, že sudiště podle majetku jest sudištěm proti osobám fysickým, neboť, jakž jest vyvozovati z doslovu třetího odstavce § 99 j. n. (slova »mimo to«), mohou býti i cizozemské právnické osoby žalovány u tuzemského soudu, v jehož obvodu jest jejich majetek. Pokud se však týče osob zemřelých, není použití § 99 j. n. vyloučeno u osob, jež neměly v tuzemsku řádné bydliště a jejichž pozůstalost se projednává u cizozemského soudu, neboť záměrem zákona jest, umožniti tuzemským žalobcům, by uplatňovali svá práva před soudy tuzemskými. Podle zjištění soudu prvé stolice měla žalovaná pozůstalost v čase podání žaloby majetek v obvodu tohoto soudu. Že kromě aktiv (kácené dříví) byla tu i pasiva, která snad převyšovala aktiva, nemění nic na tom, že tu byly v rozhodné době věci, přináležející žalované straně, tudíž jmění ve smyslu § 99 j. n. Nesejde na tom, že pozůstalostní řízení ohledně tuzemských nemovitostí zůstavitelových bylo po podání žaloby zahájeno u krajského soudu v M., neboť v čase podání žaloby projednání pozůstalosti ještě zahájeno nebylo a nepřichází proto § 77 j. n. v úvahu (viz také § 29 j. n.).

Čís. 10432.

Není důvodem zrušení exekuce (§ 39 čís. 1 ex. ř.) na základě vykonatelného výkazu nedoplatků, že byl rozsudkem nejvyššího správního soudu zrušen platební příkaz, nebyl-li zrušen i výkaz nedoplatků. K výroku, že zrušením platebního příkazu byl zrušen i výkaz nedoplatků, není povolán soud, nýbrž rozhodnouti o tom náleží výhradně příslušnému finančnímu úřadu.

Zánik zástavního práva podle § 256 ex. ř. není důvodem zrušení exekuce.

(Rozh. ze dne 10. ledna 1931, R I 797/30.)

Návrh dlužníků, by byla podle § 39 čís. 1 ex. ř. zrušena mobilární exekuce na základě vykonatelného výkazu nedoplatků k vydobytí převodního poplatku, ježto byl platební příkaz, jímž byl převodní poplatek předepsán, rozsudkem nejvyššího správního soudu zrušen, s o u d p r v é s t o l i c e zamítl. R e k u r s n í s o u d exekuci zrušil.

N e j v ý š š í s o u d obnovil usnesení prvního soudu.

D ů v o d y:

Dovolacímu rekursu nelze upřítí oprávnění. Rekursní soud zrušil na rekurs povinných mobilární exekuci, vedenou proti povinným na základě vykonatelného výkazu nedoplatků k vydobytí převodního poplatku, proto, že platební příkaz, jímž byl převodní poplatek předepsán, byl rozsudkem nejvyššího správního soudu zrušen. Tím podle názoru re-

kursního soudu byl zrušen i výkaz nedoplatků, jenž jest základem exekuce, takže bylo (jest) exekuci podle § 39 čís. 1 ex. ř. zrušiti. Leč s tímto názorem rekursního soudu a se zrušením exekuce o názor ten se opírajícím nelze souhlasiti. Podle § 39 čís. 1 ex. ř. jest exekuci zrušiti, byl-li exekuční titul právoplatně zrušen, uznán za neplatný nebo prohlášen za neúčinný. Exekučním titulem, jenž jest základem exekuce, není platební příkaz, jímž byl převodní poplatek předepsán, nýbrž vykonatelný výkaz nedoplatků. Rozsudkem nejvyššího správního soudu byl zrušen jen platební příkaz, nikoli výkaz nedoplatků, exekuční titul, jenž jest podkladem exekuce. K výroku, že zrušením platebního příkazu byl zrušen i výkaz nedoplatků, není povolán soud, nýbrž rozhodnouti o tom náleží výhradně příslušnému finančnímu úřadu (srovnej rozhodnutí čís. 5861 sb. n. s.). Tohoto rozhodnutí o zrušení výkazu nedoplatků tu není a proto zrušil rekursní soud exekuci podle § 39 čís. 1 ex. ř. neprávem. Co se týče toho, že exekuce měla býti, jak povinni v rekursu tvrdili, zrušena nejen následkem zrušení platebního příkazu, nýbrž i proto, že zástavní právo, nabyté zabavením movitostí pro převodní poplatek, zaniklo, protože nebylo v prodejovém řízení řádně pokračováno (§ 256 ex. ř.), jest uvést, že toto tvrzení povinných není opodstatněno. Jednak, jak ze spisů vidno, bylo do roka po zabavení o prodej zakročeno a pak řádně v řízení prodejovém pokračováno a kromě toho zánik zástavního práva podle § 256 ex. ř. není důvodem pro zrušení exekuce. Ve všech, zejména v §§ 35, 36, 37, 39 ex. ř., jakož i v § 129 ex. ř. uvedených případech zrušení exekuce má výrok o zrušení exekuce buď ten význam, že exekuce nesmí vůbec býti vedena, buďto, protože tu není exekučního titulu, nebo že tu není pohledávky nebo že není exekuce přípustná, nebo má ten význam, že zvolený způsob exekuce není přípustný, ježto předměty, na něž jest exekuce vedena, jsou z exekuce vyňaty nebo že exekuce neslibuje výsledek. Při zániku zástavního práva podle § 256 ex. ř. nejde o žádný z uvedených případů a věřitel má právo i po zániku zástavního práva podle tohoto §, znovu na předměty zaniklého zástavního práva vésti exekuci. Zrušení exekuce pro zánik zástavního práva podle § 256 ex. ř. nemá tudíž místa. Nevyhověl tudíž první soud návrhu povinných na zrušení exekuce podle § 39 čís. 1 ex. ř., pokud se týče nezrušil exekuci ani z důvodu zániku zástavního práva právem a bylo na dovolací rekurs usnesení prvního soudu obnoviti.

Čís. 10433.

Jde o prázdninovou věc ve smyslu § 224 čís. 7, nový doslov, c. ř. s., domáhá-li se zaměstnanec proti zaměstnavateli rozsudku, že usnesení zaměstnavatele (správní komise okresní nemocenské pojišťovny) o jeho pensionování jest právně bezúčinné, odporujíc žalobcově služební smlouvě, a že služební poměr založený touto smlouvou a pozdějšími služebními smlouvami mezi žalobcem a žalovaným jest dále po právu a že žalovaný jest povinen uvést žalobce opět do úřadu.

(Rozh. ze dne 10. ledna 1931, R I 926/30.)